



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 11/14

Λουξεμβούργο, 23 Ιανουαρίου 2014

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-487/12
Vueling Airlines SA κατά Instituto Galego de Consumo de la Xunta de
Galicia

**Κατά τον γενικό εισαγγελέα κ. Bot, η ισπανική νομοθετική ρύθμιση που απαγορεύει
στους αερομεταφορείς να χρεώνουν, μέσω προαιρετικής επιπρόσθετης
τιμολογήσεως, την παράδοση αποσκευών προς μεταφορά δεν είναι σύμφωνη
προς το δίκαιο της Ένωσης**

*Οι μεταφορείς πρέπει πάντως να γνωστοποιούν στους πελάτες τις τιμές αυτής της υπηρεσίας
ρητώς, διαφανώς και δίχως ασάφειες στην αρχή της διαδικασίας κρατήσεως θέσεων με ρητή
δήλωση περί αποδοχής*

Η ισπανική νομοθεσία απαγορεύει στους αερομεταφορείς να χρεώνουν, μέσω προαιρετικής επιπρόσθετης τιμολογήσεως, την παράδοση των αποσκευών των επιβατών προς μεταφορά.

Τον Αύγουστο του 2010, η αεροπορική εταιρεία Vueling χρέωσε στην κα Arias Villegas 40 ευρώ επιπλέον σε σχέση με τη βασική τιμή των αεροπορικών εισιτηρίων (241,48 ευρώ) που αγόρασε λόγω της καταχωρίσεως, με ηλεκτρονικό μέσο, δύο αποσκευών προς έλεγχο. Η κα Villegas προέβη σε καταγγελία κατά της Vueling, θεωρώντας ότι η συναφθείσα με την εν λόγω εταιρεία σύμβαση αερομεταφοράς έπασχε κατά το ότι περιείχε μια καταχρηστική ρήτρα. Κατόπιν τούτου, το Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (ινστιτούτο καταναλωτών της αυτόνομης κοινότητας της Γαλικίας) επέβαλε στη Vueling διοικητική κύρωση ύψους 3 000 ευρώ.

Σ' αυτή την αλληλουχία, το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Orense (διοικητικό δικαστήριο αρ. 1 του Ourense, Ισπανία), επιληφθέν της υποθέσεως, ερωτά το Δικαστήριο αν αυτή η ισπανική νομοθεσία συμβιβάζεται με την αρχή της ελευθερίας τιμολογήσεως που καθιερώνει το δίκαιο της Ένωσης¹. Σε τελευταία ανάλυση, πρόκειται για το ζήτημα αν το δίκαιο της Ένωσης μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση αυτό το οικονομικό πρότυπο, που έχει υιοθετηθεί από ορισμένες αεροπορικές εταιρείες, αφοτου ελευθερώθηκε αυτός ο τομέας, και, ειδικότερα, από τις αποκαλούμενες εταιρείες «low cost».

Με τις σημερινές του προτάσεις, ο γενικός εισαγγελέας, ο κ. Yves Bot, προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει ότι **το δίκαιο της Ένωσης αναγνωρίζει στους αερομεταφορείς ελευθερία τιμολογήσεως, εκτεινόμενη στο σύνολο των υπηρεσιών εμπορικής φύσεως που συνδέονται με την εκτέλεση της συμβάσεως αερομεταφοράς, περιλαμβανομένων υπηρεσιών όπως της παραδόσεως των αποσκευών προς μεταφορά.**

Επομένως, οσάκις πρόκειται για την τιμολόγηση που αφορά τις παραδιδόμενες αποσκευές, οι αερομεταφορείς έχουν την επιλογή να συμπεριλάβουν το κόστος αυτής της υπηρεσίας στον βασικό ναύλο του αεροπορικού εισιτηρίου ή να την προσφέρουν μέσω μιας προαιρετικής επιπρόσθετης τιμολογήσεως.

Ο γενικός εισαγγελέας διευκρινίζει ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν μπορεί να ισχύει ως προς τις χειραποσκευές, καθόσον ο αερομεταφορέας οφείλει να εξασφαλίζει τη δωρεάν παροχή υπηρεσίας ως προς αυτές τις αποσκευές. Αφενός, διαφορετικά απ' ό,τι με την παραδιδόμενη αποσκευή, η χειραποσκευή είναι της αποκλειστικής ευθύνης του επιβάτη. Εξάλλου, ουδόλως εντάσσεται στο πλαίσιο των υπηρεσιών εμπορικής φύσεως που παρέχει ο αερομεταφορέας, διότι δεν

¹ Άρθρο 22 του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 3).

προϋποθέτει κανένα κόστος συνδεδεμένο με την παράδοσή της, την επισήμανσή της και την αποθήκευσή της, σε αντίθεση προς μια παραδιδόμενη προς έλεγχο αποσκευή. Αφετέρου, το γεγονός ότι μπορεί ο επιβάτης να έχει μαζί του και υπό την προσωπική του φύλαξη τα αντικείμενα που θεωρεί ως τα πιο πολύτιμα ή τα πιο απαραίτητα συναρτάται με την αξιοπρέπεια του ίδιου του προσώπου.

Κατά συνέπεια, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η ισπανική νομοθεσία δεν είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης. Θεωρεί ότι η νομοθεσία αυτή αποκαθιστά μια κρατική ρύθμιση, την οποία όμως ο νομοθέτης της Ένωσης μερίμνησε να εξαλείψει στο πλαίσιο της καταργήσεως των ρυθμίσεων και της ελευθερώσεως αυτού του τομέα. Πράγματι, με εξαίρεση τις αερογραμμές που συνιστούν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας και τα καταβαλλόμενα ποσά που επιβάλλονται από τη δημόσια εξουσία ή από τους διαχειριστές των αερολιμένων², τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον ευχέρεια επιβλέψεως ως προς τα επίπεδα των τιμών που καθορίζουν οι αερομεταφορείς, τους εφαρμοστέους όρους που έχουν σχέση με τους ναύλους και τη φύση των υπηρεσιών που μπορούν να περιλαμβάνονται στη βασική τιμή του αεροπορικού εισιτηρίου.

Εξάλλου, η ισπανική νομοθεσία δημιουργεί προβλήματα ως προς την επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη της Ένωσης, που είναι η διασφάλιση μιας πιο αποτελεσματικής, πιο συνεκτικής και πιο ομοιογενούς εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης που αφορά την εσωτερική αγορά αερομεταφορών. Το δίκαιο της Ένωσης σκοπό έχει επομένως, αφενός, να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού που προέρχεται από τη διαφορετική εφαρμογή των κανόνων σε εθνικό επίπεδο και, αφετέρου, να μπορούν οι καταναλωτές να συγκρίνουν αποτελεσματικά την τιμή των υπηρεσιών αερομεταφορών. Στον βαθμό που οι αερομεταφορές είναι, εκ φύσεως, μια διεθνής αγορά, στην οποία δραστηριοποιούνται αεροπορικές εταιρείες του ίδιου μεγέθους μέσω τρόπων κρατήσεως που δεν γνωρίζουν πλέον σύνορα, είναι απαραίτητο η δραστηριότητα αυτών των εταιρειών να διέπεται όντως από κοινούς κανόνες στο σύνολο των κρατών μελών της Ένωσης. Η ισπανική όμως ρύθμιση έρχεται προφανώς σε αντίθεση προς αυτόν τον σκοπό.

Εναπόκειται πάντως στις αρμόδιες εθνικές αρχές να βεβαιώνονται ότι οι αερομεταφορείς, κατά την χρέωση της παραδόσεως των αποσκευών προς έλεγχο, τηρούν τους όρους που τους επιβάλλονται λόγω της προστασίας των δικαιωμάτων του καταναλωτή³. Επομένως, **οι αερομεταφορείς οφείλουν να γνωστοποιούν ρητώς, διαφανώς και δίχως ασάφειες, στην αρχή μάλιστα της διαδικασίας κρατήσεως θέσεως από τον πελάτη, τις λεπτομέρειες τιμολογήσεως που αφορούν την παράδοση των αποσκευών προς έλεγχο, παρέχοντας στον πελάτη τη δυνατότητα να αποδέχεται ή να αρνείται την εν λόγω υπηρεσία με ρητή δήλωση περί αποδοχής**⁴.

Επομένως, στο πλαίσιο αυτής της υποθέσεως, προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει αν η Vueling τήρησε τους εν λόγω όρους έναντι της κας Arias Villegas.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

² Φόροι, επιβαρύνσεις αερολιμένα, συνδεδεμένες με την ασφάλεια και τα καύσιμα προσαυξήσεις ή τέλη που, ως εκ της φύσεώς τους, δεν μπορούν να εξαρτώνται από την ελεύθερη εκτίμηση των επιχειρηματιών και που αποτελούν ειδικά και ξεχωριστά αντικείμενο ρυθμίσεως του νομοθέτη της Ένωσης με τον παρατεθέντα κανονισμό.

³ Άρθρο 23 του παρατεθέντος κανονισμού.

⁴ Βλ., σχετικώς, την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2012, *ebookers.com Deutschland GmbH* (C-112/11), [Ανακοινωθέν Τύπου 105/12](#).

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.
Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς
τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582